

LLENGUA I CIUTADANIA

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya ha tingut sempre present que la vinculació dels drets socials i els drets nacionals és una qüestió cabdal en la construcció d'una comunitat socialment més justa i cohesionada. Aquest principi explica el compromís que, al llarg de la nostra història, hem tingut en la lluita per les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya, i en la recuperació de la identitat cultural i lingüística del país, amb l'objectiu de construir una societat amb igualtat de drets per a tota la ciutadania, que formi una única comunitat consolidada.

CCOO hem estat un element actiu en tot el procés de recuperació i normalització de la llengua catalana, des de la consideració que el seu coneixement i ús és un dret de tota la ciutadania. En el nou context social creat a Catalunya amb la incorporació de la nova immigració, aquest compromís segueix plenament vigent. Ara més que mai, el coneixement de les llengües oficials del país, recollides en l'Estatut de Catalunya, es converteix en un element central per a la promoció de l'autonomia personal de l'individu, ja que és un factor determinant que facilita l'accés de les persones a drets bàsics, com ara el treball, la salut, l'educació, la participació...

Des de CCOO de Catalunya ens refermem en el nostre propòsit que totes les persones residents a Catalunya tinguin garantit el seu dret al coneixement i a l'ús de les dues llengües oficials, ja que la persona que en desconeix una de les dues pot quedar en una situació de desigualtat d'oportunitats en el seu desenvolupament personal, professional i social.

En aquest nou context, considerem que la llengua catalana, com a llengua pròpia del país, ha d'esdevenir el punt de trobada de tota la ciutadania —sigui quin sigui el seu origen o la llengua materna que parli. Ha de ser l'espai comú de relació entre les persones i un vehicle d'integració social i d'igualtat d'oportunitats. Paral·lelament, cal recordar que encara avui el català es troba en una situació de clara inferioritat respecte del castellà en massa àmbits socials, i calen actuacions decidides per garantir-ne la presència.

En aquest sentit, reconeixem el paper positiu que ha tingut el model d'immersió lingüística dut a terme per l'escola, amb la implicació de tota la comunitat educativa, que ha facilitat el coneixement de la llengua catalana a amplis sectors de la societat; però, de forma especial, valorem positivament la configuració d'un model educatiu integrador. La nova realitat de la societat catalana reforça el paper fonamental de l'escola en la promoció del coneixement del català, però també evidencia la necessitat de dotar-la dels recursos adients per fer front a aquest nou repte. És per això que CCOO rebutja la separació educativa segons la llengua i considera imprescindible el manteniment d'un únic model educatiu en què el català sigui la llengua vehicular d'aprenentatge, com a garantia de cohesió social i d'accés al coneixement de les dues llengües en igualtat de condicions per a tothom.

Així mateix, cal no oblidar que el sentiment d'identificació amb un territori, amb una comunitat, amb una cultura o amb una llengua també està relacionat amb el grau de benestar social que aquesta comunitat és capaç de donar a les persones —nacionals o residents— que en formen part. Augmentar la qualitat de vida de tots els ciutadans facilita enormement que tothom se senti ciutadà de ple dret i que estigui en òptimes condicions per defensar i fer-se seus els signes d'identitat d'una societat que els és pròpia, i la llengua n'és un de destacat. La cohesió social esdevé, així, un element de gran importància quan parlem de la identificació de tots els ciutadans amb un territori, amb una cultura, amb una societat i amb una llengua.

Barcelona, març de 2006